

É R T E S Í T É S.

Értesítjük t. Olvasóinkat, hogy külön-kiadványként küldjük meg a következő hivatalos közleményeket:

1. A m. kir. földművelésügyi miniszter 238.200/1944. számú rendelete az erdőbirtokok termelési és beszolgáltatási köteletségének a szabályozásáról.
2. A m. kir. földművelésügyi miniszter 98.000/1944. F. M. számú rendelete a mező- és erdőgazdasági ingatlanok forgalmának korlátozása tárgyában kibocsátott 1.720/1944. M. E. számú rendelet végrehajtásáról.
3. A m. kir. földművelésügyi miniszter 82.888/1944. F. M. számú rendelete a gazdasági munkavállalók és a gazdatisztek kötelező biztosítására vonatkozó egyes törvényi rendelkezések módosításáról szóló 1.640/1944. M. E. számú rendelet végrehajtásáról.
4. A m. kir. minisztérium 1944. évi 1.820. M. E. számú rendelete a tűzifavám átmeneti felfüggesztésének újabb meghosszabbításáról.
5. A m. kir. közellátási miniszter 702.716/1944. számú átirata a m. kir. földművelésügyi miniszterhez az erdőgazdaságok munkássága részére szükséges terménybeszolgáltatás mentesítéséről.
6. A m. kir. földművelésügyi miniszter 238.020/1944. számú felhívása az Államerdészeti Tisztviselők Gyermekeinek Nevelését Segélyező Alapból az 1944/45. tanévben kiosztható segélyek ügyében.

IRODALOM

Dr. Tomasovszky Imre: A bányafa. II. kiadás. (70 old. A „Magyar Fapiac” kiadása, Budapest, 1944. Ára 10 P.)

Fatermelésünknek kétségtelenül egyik legfontosabb, a hadi gazdálkodás szempontjából kétszeresen értékes anyaga a bányafa.

Ha visszaemlékezünk, hogy még csak tavaly is milyen nehézségekkel kellett megküzdeni a szükséges mennyiségek előteremtéséért, ha megfontoljuk, milyen fokozott igényeket támasztottak a bányák nem is olyan régen a minőség tekintetében és mennyi, bányafára egyébként kitűnően alkalmas fatömeg került e miatt a tűzifába, végül ha ráeszmélünk, hogy egész termelésünknek nemcsak a mennyiség, hanem a választékolás tekintetében is a lehető legnagyobb teljesítőképességre kell törekednie, mert erdőgazdaságunk egyensúlyát csak a legszigorúbb célszerűséggel és takarékossgal tudjuk fenntartani, egy szóval: ha helyesen kívánunk erőforrásainkkal gazdálkodni, akkor csak hálásak lehetünk minden olyan útmutatásért, amelynek segítségével a kitűzött célt minél jobban megközelíthetjük.

A szerző könyve is elsősorban *ilyen szempontból* érték.

Első kiadása 1930-ban jelent meg a „Bányászati és Kohászati Lapok”-ban közölt tanulmány külön-lenyomataként, az újabb kiadást a bányafa iránt megnyilvánuló fokozott érdeklődés okolta meg.

A szerző — igen gondosan — az elmúlt 15 év alatt gyűjtött újabb tapasztalatokat és adatokat is beillesztette munkájába, tehát mindenképpen korszerű vezérfonalat ad az érdeklődők kezébe.